

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת שלח

מברכים חודש תמוז

י"ה סיון שנת תשפ"א

לפ"ק

שנה 1, גליון 19

ינצאלאורי על יצי אנסדות היכל הקודש ברסלם

שאפשר ללמוד מהסיפור, וצריכים ללמוד את זה הרבה עד שמוצאים את האוצר היפה הטמון בזה, אבל בסיפור של 'החכם ותם' לא צריכים בכלל לחפש, לא צריכים לחפש את העצות והשכל, הסיפור מדבר בעד עצמו, העצות והשכל ברורים וגלויים לכל מי שלומד את זה, בסיפור הזה כל אחד יכול למצוא את עצמו או אצל החכם או אצל התם, צריכים רק לראות למצוא את עצמנו ב'תם' ולא ב'חכם'...

לפני שנים מסרתי שיעור לבחורים בסיפורי מעשיות את המעשה של הבערגיר והעני (מעשה י), ולאחר השיעור ניגש אלי יהודי מלונדון ואמר לי: "בשביל זה בלבד שזכיתי לשמוע כל כך יפה את השיעור על הסיפור היה שווה לי להגיע לאמריקה", וסיפר לי: "כבר למדתי פעמים רבות את הסיפור, אבל אף פעם לא הבנתי את זה, ולא ידעתי מה אני יכול ללמוד מזה, חשבתי

<<<

שבת קודש פרשת נשא, שנת תשפ"א לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א; בבוקר לאחר התפילה 'בקידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א דיבר דיבורי התחזקות יפים, הבנויים על דברי רבינו הקדוש בסיפורי מעשיות, מעשה ט, מחכם ותם.

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: תודה להשם שהסדר כך שאנו אווזים כעת בסיפור של החכם ותם, גם בשיעורים לבחורים בישיבה במשך השבוע, וגם בשיעורים של שבת קודש בקידושא רבא, בויליאמסבורג ובקרית.

עצות ושכל לחיים

בסיפורי מעשיות רבינו הקדוש מספר שלשה עשר סיפורים, את כל הסיפורים אפשר לפרש בהתחזקות יפה, עצות ושכל לחיים, אבל המעשה הזה שונה משאר הסיפורים, בכל הסיפורים צריכים לחפש את הלימוד

פינת החינוך

החיזוק והעצות נלקחו מהשיעור בדף גמרא שמוסר ראש הישיבה שליט"א

מסכת יומא דף ב

בעזרת השם אנו מתחילים 'מסכת יומא'. 'יומא' פירושו בארמית 'היום'; זה היום הגדול של יום הכיפורים, שהקב"ה אומר על היום הזה (ויקרא טו, ל): "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

ברוך השם שזכינו ללמוד

הרבה פעמים יכולים להרגיש שאני מדבר ואף אחד לא מקשיב לי, אבל צריכים להאמין שכל מילה שמדברים אל הילדים נכנסת בהם, ואם זה לא נכנס היום זה יכנס מחר, ואם זה לא נכנס מחר זה יכנס מחרתיים.

לספר סיפורי צדיקים

ילדים מקשיבים לכל מילה, בפרט לסיפורי צדיקים; טוב ונפלא מאד לספר לילדים 'סיפורי צדיקים'. זה, מלהיב

דף גמרא.

ילדים הם כמו פלסטלינה אי אפשר לתאר את מעלתו של מלמד, אי אפשר לתאר את המעלה של לשבת עם ילדים וללמוד; מלמדים אותם תורה, תפילה, יראת שמים, הלכות, קדושה ושמירת עיניים.

ילדים הם כמו פלסטלינה; איך שאתה מעצב אותם - כך הם ישארו כל החיים. נכון שזה לא הולך ברגע אחד,

<<<

שהכוונה בזה רק לעניינים גבוהים שאין להם קשר אלי, שמדובר על משיח ועל סודות של הגאולה, אבל עכשיו שמעתי הסבר מאוד יפה, שיכולים להשתמש בסיפור גם לעובדה ולמעשה, שרבינו מלמד אותנו בזה שצריכים להכיר טובה לסוחר שהכוונה לצדיק שהביא אותי להשם יתברך".

לפני שהתקרבתי לרבינו אהבתי לקרוא את הסיפורי מעשיות של רבינו, הייתי שואל את הסיפורי מעשיות מדודי וקראתי, אבל לא הבנתי מילה אחת, מה באים ללמד אותי הסיפורים? אבל ברוך השם כשהתקרבתי למוהרא"ש הכל התבהר לי, מוהרא"ש לקח כל סיפור ולימד את זה שיוכלו להבין לעובדא ולמעשה, איך אוכל להשתמש בזה בחיי היום יום שלי.

להודות להשם

רבינו מספר בסיפור, איך שהתם היה כה שמח, לא היה לו כלום אבל היה לו הכל, בראש היה לו את הכל, הוא היה מלא שמחה, והוא כבר לא היה צריך כלום. אשתו כן הייתה קצת חכמולוגית, והייתה אומרת לו תמיד: "תסתכל עליו, יש לו יותר מאיתנו", והיה עונה לה: "מה זה קשור אלי? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, ועוד למה לנו לדבר מאחרים? הבה נראה מה יש לנו, הבה נעשה חשבון כמה אנו חייבים להשם יתברך".

לכן התם היה כה שמח, כי אדם שחי עם השם בתמימות הוא תמיד שמח ומאושר,

לעומת זאת אדם שלא חי עם השם, והולך אחרי החוכמות והפילוסופיה שלו, תמיד הוא ממורמר וכאוב. אדם צריך תמיד להודות להשם על כל הטוב שיש לו, במקום להתאנח ולהתלונן - תודה להשם שאתה חי, אדם לא יודע מה יקרה עמו ברגע הבא, אין זמן להתבכיין ולהתלונן.

בערב שבת קרתה לצערנו תאונה, שני רכבים התנגשו אחד בשני, [זה קרה להבדיל - עם גוים, האברכים מהקריה שמתנדבים בהצלה רצו לשם לראות, לנצל את ההזדמנות שיש להם כעת, כי הם למדו כיצד לנהוג בכאלו מקרים השם ישמרנו, אבל היות והדברים הללו לא קורים בתדירות, ברוך השם, עוד לא יצא להם לראות את זה, לכן הם הלכו לשם לראות מקרוב, [למשטרה אין את הבעיה הזו, כשהם לומדים איך לתת מכות הם מקיימים את זה מה שיותר מהר, בהזדמנות הראשונה שיש להם - הם מחלקים מכות רצח...]; מה יודע האדם מה מצפה לו ברגע הבא, במקום להיות עסוק כל היום בלחשוב 'אשתי אשמה בחיים שלי', 'בעלי אשם בחיים שלי', תודה להשם על חייך כמה יפים הם, כמה מתוקים ונעימים הם.

קצרת הקרח...

אחד מאנשי שלומינו סיפר לי, הוא היה השבוע בחתונה, וראה מקרוב שהמחותן הבחין שהקרח מונח בקערה פשוטה מפלסטיק, ולא בקערה של כסף כמו שמתאים לו אז הוא

את ליבם שהם גם ירצו להיות צדיקים, מאד חשוב שהמלמד יכין לעצמו בכל יום כמה סיפורים מהצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך, והצדיק הקדוש הרבי ר' זושא, מהבעל שם טוב הקדוש והמגיד ממעזריטש זכותם יגן עלינו; זה חשוב מאד, זה יראת שמים לילדים, זה ממלא אותם ביראת שמים.

הרב הקדוש מצאנו זי"ע שאל למלמד של בניו האם הוא לומד מוסר עם בניו, הוא ענה כן, הוא לומד איתם מוסר, אמר לו הרב מצאנו: "אני רוצה את ליבם שהם גם ירצו להיות צדיקים, מאד חשוב שהמלמד יכין לעצמו בכל יום כמה סיפורים מהצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך, והצדיק הקדוש הרבי ר' זושא, מהבעל שם טוב הקדוש והמגיד ממעזריטש זכותם יגן עלינו; זה חשוב מאד, זה יראת שמים לילדים, זה ממלא אותם ביראת שמים.

הרב הקדוש מצאנו זי"ע שאל למלמד של בניו האם הוא לומד מוסר עם בניו, הוא ענה כן, הוא לומד איתם מוסר, אמר לו הרב מצאנו: "אני רוצה את ליבם שהם גם ירצו להיות צדיקים, מאד חשוב שהמלמד יכין לעצמו בכל יום כמה סיפורים מהצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך, והצדיק הקדוש הרבי ר' זושא, מהבעל שם טוב הקדוש והמגיד ממעזריטש זכותם יגן עלינו; זה חשוב מאד, זה יראת שמים לילדים, זה ממלא אותם ביראת שמים.

שאשתו לא הייתה בדעה אחת איתו, כמו שרבינו מספר שאשתו כל הזמן שאלה אותו למה אחרים מרווחים יותר כסף ממנו וכדומה, עם כל זה הוא תמיד היה שמח ומרוצה, הוא כל הזמן הודה להשם על החיים שלו, ולא הסתכל על אחרים שמצלחים יותר ממנו.

אחד מהתלמידים בישיבה התחיל להצליח בעסק שלו, והגיע להגיד לי: "אשתי לא טובה בשבילי, אני רוצה להתגרש ממנה, ואני בטוח שמיד יהיה תור שלם של נשים שירצו להתחתן איתי..." ביקשתי ממנו שלא יאבד את שכלו, שלא יעשה את זה, אבל הוא הבין שראש הישיבה לא מבין אותו... שלחתי אליו אנשים שידברו איתו, לא היה לי בזה אינטרסים אישיים, רק רציתי שיהיה לו חיים טובים ושיציל את ביתו, ולמעשה הוא סבר שהוא יותר חכם מראש הישיבה שלו והתגרש מאשתו, היום הוא מגיע אלי לבכות שאני יעזור לי, אולי יש לי שידוך בשבילו...; אדם צריך להודות להשם על אשתו וילדיו שהשם נתן לו, ולא להתהלך עם מחשבות רעות 'לאחרים יש יותר טוב ממני', 'אחרים הצליחו יותר בחיי הנישואין...', זה דמיונות ותו לא, איך יכול להיות יותר טוב ממה שהשם נתן לך? אם השם נתן לך את האישה הזאת ואת הילדים האלו זה הכי טוב שיהיה לך! האברך שבר לצערנו את הבית שלו בשביל דמיון של כמה דולרים.

תודה לך השם

התחיל לצעוק על האחראי של המטבח: "מה זה אמור להיות, אתה מבזה אותי, כשאני מחתן אתה שם את הקרח בקערה מפלסטיק?!".. האחראי הוא יהודי חכם, הראש שלו במקום, אז הוא ענה למחותן בצער: "אתה כל כך צודק, אני כבר אתן הוראה להחליף את זה", הוא קרא לאחד מהגויים שעובדים באולם וביקש שיחליפו את זה בקערה של כסף; תסתכלו איך אנשים יכולים להיות מעוקמים, השם יתברך נתן לך מתנה, אתה מחתן היום בן, תודה להשם על החסדים הגדולים שהוא עושה איתך, במקום זה אתה עסוק בקערה של הקרח!?

לסייד בשנה השניה

חבל על הבריאות לאכול את עצמו על כל דבר קטן, על תעשה עסק מכל שטות, במקום לחפש מה לא טוב - תחפש מה כן טוב, תחפש את הטובות שהשם נותן לך; לדוגמה, כשנכנסים לדירה חדשה קורה שאחרי תקופה רואים חריצים בקירות, יש אנשים שמקפידים שמאד שבקירות שלהם לא יהיה חריצים, לכן הם לא מסיידים את הבית עד אחרי שנה שהם גרים שם, שכל החריצים כבר יצאו כדי שיוכלו לתקן את זה, אבל בן אדם שמח הוא לא רואה את כל החריצים האלו, הוא מודה להשם: "ברוך השם יש לי בית לגור", הוא לא מתעצבן מכל הדברים הקטנים שבקושי אפשר לבחון בהם.

התם היה תמיד שמח ומאושר, אפילו

הוא יוסיף עוד פלפול ועוד עיון מסובך על הגמרא כדי שזה יהיה מאוד למדני, ומה שקורה שהשומעים מסתבכים לגמרי... לאנשים אין כח לזה, עדיף שתראה לו כמה קל ללמוד ואת היופי של הלימוד.

מסכת יומא דף ג

זה נשאר לאדם

ברוך השם שזכינו ללמוד דף גמרא. אשרינו, אשרי אלו שלומדים כל יום דף גמרא. זה השמירה הכי גדולה לאדם, זה ההצלחה הכי גדולה לאדם, זה

הביתה, השני מגיע ישר מהעבודה, ומתכנסים כדי ללמוד את דף הגמרא.

זה בשבילי דבר אדיר, שיכולים להכניס לימוד התורה אצל אנשים; אנשים חושבים שגמרא זה לימוד קשה, מגידי השיעורים מכינים את השיעור יותר ויותר עמוק, הם רוצים להוכיח 'למדנות', לציבור אין כח לזה; תמסור את זה באופן קל ומהיר, אלא בדרך כלל, מגיד שיעור שיש לו כבר את המיקרופון ביד

- זה לא מעצבן אותך, אבל כשאני אומרת "תודה השם" את מתעצבנת...!?

אחד האברכים שגר בקריה, אמר לי, נכנסו בו הדיבורים שדיברנו בשבועות שכל המעלה של הקריה זה רק כשעושים התבודדות בדרך לבית המדרש, ובדרך הביתה מבית המדרש, והוא מספר לי, שלקח את ילדו הקטן לשדה לטייל, ולימד אותו איך לדבר להשם, הוא דיבר בקול עם השם ביחד עם בנו כדי שילמד לדבר להשם, הם התחילו בהודיה להשם כל דבר טוב שהשם נתן להם, והתחילו מהראש ולמטה, 'ברוך השם שיש לי כיפה', 'ברוך השם יש לי פאות', 'ברוך השם יש לי עיניים, ואני יכול לראות', 'ברוך השם יש לי אוזניים, אני יכול לשמוע' וכן הלאה, ואחר כך הם התחילו לבקש מהשם שהכל יהיה טוב וכו' וכו', ובאמצע הם הסתכלו על השעון וראו שגבר עברה שעה! הם לא קלטו איך הזמן עובר כל כך מהר, מאוד שמחתי לשמוע את זה, לראות איך שהדיבורים פועלים, ומקיימים את העצות של רבינו למעשה. לרבינו גם קרה כזה סיפור שהוא נכנס למערה להתבודד עם השם והוא לא שם לב שנהיה סוף היום בין כך עבר יום שלם (עיין שיחות הר"ן, סימן קסג)!

השם יעזור שנציית לרבינו ויהיה לנו חיים יפים, אמן.

אני רוצה לחזק אתכם עוד פעם על מה שדיברנו בחג שבועות שעבר עלינו לטובה, דיברנו רבות מזה, לכל הקריה אין שום דבר מוצלח, יש לה רק חסרונות, בחורף מתנתק החשמל כל יומיים מהרוחות, הגשם והשלג העזים, וגם קשה ללכת לבית מדרש, הדרך הררית, וצריכים ללכת לשם דרך ארוכה, לאברכים מסוימים זה דרך של ארבעים וחמש דקות, וגם כשצריך לקנות משהו צריך להמתין עד שיש דרך וכו' וכו', אבל המעלה של הקריה זה 'החינוך' שמחדירים בילדים, הילדים גדלים עם העצות של רבינו, הם גדלים עם אמונה חזקה בהשם, הם מדברים להשם, וחיים עם השם.

כל הילדים מודים להשם על כל דבר, לדוגמה, כשיש בגד חדש אומרים: "תודה השם על הבגד החדש שלי", אצל הגברים בולט שהם חסידי ברסלב בזה שהם אומרים ח"י פרקים משניות כל יום, אבל אצל הילדות זה באמירה על כל דבר: "תודה השם". תלמידות מספרות, שכשהן מדברות עם בנות אחרות והם אומרים באמצע השיחה את המילה: "תודה השם" - מתחילות הבנות האחרות להתעצבן, "אל תגידי: "תודה השם" באמצע שיחה, זה מעצבן אותי, ... - מעניין הוא שלדבר מכל השטות והבלים זה לא מעצבן אותך, מדברים ממותגים של חברות זה לא מעצבן אותך מותגים אופנת חדשות וכדומה

תלמוד תורה של ברלסב

אני מקוה שהתלמוד תורה עדיין הוא עדיין תלמוד תורה של ברסלב, אני מקווה שמדברים מהקדוש ברוך הוא הילדים מספרים 'סיפורי תפילה' תמסור לכל המלמדים מה שראש הישיבה מבקש, ולא סתם תלוי השלט "תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב", אלא שיקימו את העצות של רבינו, שידברו אל הילדים מ'תפילה', שידברו מהשם יתברך.

למעלה בשמים; יוצא מזה שגם בגן עדן יהיה לנו כל יום שיעור של דף גמרא.

ילדים הם ילדים

מלמדים יקרים זכרו ש'ילדים הם ילדים', ילדים הם לא מבוגרים, המלמד לא מבין את הילד 'כמה פעמים אני צריך לומר לך?! אתה לא שומע מה אני מדבר אליך?!' אבל הוא עדיין ילד, אין לו עדיין את השכל הנכון, לכן צריכים לומר לו שוב ושוב עד שהקדוש ברוך הוא עוזר וגדלים דורות יפים.

החוצה ותראה, אנשים עובדים באים והולכים, שאל לאדם: מה תעשה בעוד עשר שנה, בעוד עשרים שנה, כשכבר תהיה מבוגר יותר, וכבר לא תוכל לסחוב, לעשות ולפעול, מה תעשה אז?!

אבל 'גמרא' אפשר לעשות תמיד, אפשר ללמוד את זה כל יום, הן כשחיים והן אחר כך אחרי הפטירה, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (פרי עץ חיים שער הנהגת הלימוד בתחילתו; שער המצות פרשת ואתחנן): מה שאדם לומד בזה העולם ילמדו איתו